

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/122/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7611209712
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2012:7611209712.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobcu Intrum Iustitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, Bratislava proti žalovanému Y. N., W.. XX.X.XXXX, Š. W. XX, L. W. U. toho času na neznámom mieste právne zastúpeného Mestom Spišská Nová Ves o zaplatenie 380,52 Eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu domáhal zaplatenia sumy 380,52 EUR s úrokom z omeškania vo výške vo výške 14,00% ročne z dlžnej sumy 380,52 Eur od 30.6.2007 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodňoval tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Tatra banka, a.s. poskytla žalovanému na základe zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 1.4.2005 povolené čerpanie v rozsahu úverového rámca v sume 10.000,- Sk. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil v lehote do 29.6.2007, t. j. do jedného mesiaca od vzniku nepovoleného prečerpania, čím sa dostal do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, zrušiť účet žalovaného a požadovať od žalovaného zaplatenie vrátene dlžnej istiny vo výške 497,71 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu. Žalovaný svoj dlžný záväzok voči žalobcovi do dňa podania žaloby neuhradil ani len sčasti. Žalobca poukázal na ustanovenie § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a uviedol, že má nárok aj na úroky z omeškania. Podľa žalobcu zmluva uzavretá medzi ním a žalovaným vznikla pred 1.1.2008, teda nie je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 OZ.

Šetrením pobytu žalovaného súd zistil, že je hlásený k trvalému pobytu v Spišskej Novej Vsi, Štúrovo nábrežie 2492/10. Prechodný pobyt odporcu je v Žiline, Bratislavská 282/2. Žalovaný sa nezdržiava na ani jednej z uvedených adries. Je slobodný a okruh príbuzných súdu nie je známy. Keďže nebolo možné ustanoviť žalovanému za opatrovníka príbuzných uznesením č 8C 122/2011 - 52 zo dňa 14.12.2011 do funkcie opatrovníka ustanovil Mesto Spišská Nová Ves.

Opatrovník žalovaného uviedol, že jeho snahou bolo zistiť bydlisko žalovaného vzhľadom k tomu, že naposledy býval na Štúrovom nábreží 10, Spišská Nová Ves, avšak bolo zistené, že od 23.1.2012 je evidovaný ako bezdomovec. Nepodarilo sa mu zistiť ani okruh jeho príbuzných, ktorí by ho mohli v tomto

konaní zastupovať. Po oboznámení sa s obsahom žaloby vzniesol námietku premlčania vzhľadom k tomu, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je obchodno-právny, ale občiansko-právny. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu a keďže uplynula lehota na uplatnenie nároku žalobcu dňa 30.6.2010 a žaloba bola podaná až 29.6.2011 považoval jeho nárok za premlčaný. Trovy konania si neuplatnil.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 8.8.2005 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby v Sk a o poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu Tatra banka a.s. a odporcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle vyššie citovaných ustanovení občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol odporcovi účet s denným limitom 20.000,- Sk a konal tak v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra, Všeobecných obchodných podmienok Tatrabanky a.s. a Obchodných podmienok balíkov služieb Tatra banky a.s. pre fyzické osoby k bežným účtom. Odporca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. To, že v danej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj z toho, že spotrebiteľské zmluvy sú zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť resp. ovplyvniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Uvedené je zjavné aj v danej veci. Právny vzťah založený medzi účastníkmi je teda vzťahom občianskoprávnym, ktorý sa spravuje vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Nakoľko sa právny vzťah založený zmluvou medzi účastníkmi konania spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa vzťahuje sa na tento vzťah aj ustanovenie o premlčaní (§101 OZ) keďže osobitná úprava pre spotrebiteľské zmluvy a nároky vyplývajúce z nich nie je uvedená.

Opatrovník žalovaného, ustanovený žalovanému uznesením zo dňa 14.12.2011 sp. zn.: 8C 122/2011 - 52 v zmysle § 29 ods. 2, 5, 6 O.s.p., hájil záujmy žalovaného v konaní, keď namietal premlčanie žalovanej sumy.

Ustanovenie § 101 upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, ktorá platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou (kratšou či dlhšou) premlčacou dobou. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov.

Ak čas splnenia záväzku (dlhu) nebol dohodnutý ani inak určený právnym predpisom (§ 563) či určiteľný rozhodnutím súdu (§ 564), dlžník je podľa ustanovenia § 563 povinný splniť v prvý deň po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Prvá objektívna možnosť vykonania tohto práva je daná okamihom,

keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať, t.j. dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo k vzniku tohto právneho vzťahu dohodnutého na neurčitú dobu. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nielen pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky alebo pre právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia. Platí to aj vtedy, keď v ktoromkoľvek z oboch naposledy uvedených prípadov ide o práva priznané právoplatným súdnym rozhodnutím alebo o práva, ktoré dlžník písomne uznal. Tento záver sa však uplatní len vtedy, keď splatnosť úrokov či opakujúcich sa plnení nastala až po právoplatnosti rozsudku alebo po tom, čo došlo k písomnému uznaniu dlhu (§ 110 ods. 3). Pokiaľ splatnosť úrokov či opakujúcich sa plnení nastala pred právoplatnosťou rozsudku či pred písomným uznaním dlhu, vzťahuje sa aj na práva na úroky a opakujúce sa plnenia desaťročná premlčacia doba. V trojročných premlčacích dobách sa premlčujú aj jednotlivé splátky, na ktoré bolo dohodou účastníkov daného právneho vzťahu rozložené celé plnenie. Nesmie však ísť o splátky, na ktoré rozdelil celkové plnenie v svojom právoplatnom rozsudku súd, alebo o splátky, ktoré vyplývajú z písomného uznania dlhu. Tieto splátky sa premlčujú v dobe desiatich rokov.

Súd na námietku premlčania je povinný prihliadať, pretože vznesenie takejto námietky má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku v dôsledku čoho nemožno premlčané právo priznať.

Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie žalovanej sumy dňa 29.6.2011 podaním žaloby. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda keď je actio nata. Actio nata nastáva vo väčšine prípadov splatnosťou (zročnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Dlžník je podľa ustanovenia § 563 povinný splniť v prvý deň po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal, t.j. dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo k vzniku tohto právneho vzťahu dohodnutého na neurčitú dobu.

Žalobca v žalobe uviedol, že „na účet žalovaného vzniklo prečerpanie peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný nevyrovnal v lehote do 29.6.2007“, teda žalovaný - dlžník mal začať plniť s plnením v tomto období a rovnako žalobca si mohol uplatniť nárok na zaplateniu sumy podaním žaloby už v tomto čase.

Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka je nárok žalovanej sumy premlčaný, keďže od 29.6.2007 do podania žaloby uplynuli takmer 4 roky a k premlčaniu dochádza v lehote troch rokov, v danom prípade k premlčaniu predmetnej pohľadávky došlo v roku 2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opatrovníkom žalovaného vo veci bola vznesená dôvodná námietka premlčania, súd v konečnom dôsledku nemal inú možnosť ako zamietnúť žalobu v celom rozsahu tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu žiadnemu z účastníkov nepriznal nakoľko žalobca bol v konaní neúspešný a žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.